

In memoriam

Zemřel Ludvík Tošenovský (24. 12. 1917 – 7. 3. 2012)

Dne 7. března zemřel po těžké nemoci ve věku nedožitých 95 let profesor Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, Ludvík Tošenovský. Narodil se dne 24. 12. 1917 v Sýkorci (okres Nový Jičín), vystudoval Učitelství ústav v Příboru a teprve potom externě maturoval na Reálném gymnáziu ve Valašském Meziříčí. Učil na obecných a odborných školách, ale především se od dubna 1944 účastnil protinacistického odboje. Když válka skončila, vystudoval v letech 1945–1947 angličtinu a ruštinu na FF MU a v r. 1953 získal titul PhDr., přičemž velké rigorózum dělal z filozofie a malé ze sociálních věd. V té době už přednášel na MU a od roku 1958 na její filozofické fakultě. Na ní také získal titul CSc. a později se habilitoval. Od r. 1965 vedl katedru filozofie a metodologie věd a v letech 1965–1966 vykonával funkci děkana. V roce 1966 se stal profesorem marxistické filozofie. V těch letech byl členem několika vědeckých institucí v tehdejší Československu. V roce 1968 kritizoval v tisku chování sovětských vojáků v naší republice, takže v období normalizace byl zbaven všech svých funkcí, do svého penzionování pracoval v knihovně filozofické fakulty, a pak krátce ještě jako pomocný dělník v Dětské nemocnici. Byl rehabilitován v roce 1991.

Profesor Tošenovský se zabýval zejména teorií pravdy a po nějakou dobu se pokoušel rozpracovávat tzv. dialektickou logiku. Sám však později toto téma zavrhl. Předmětem jeho zájmu byla také teorie vědy a teorie jazyka, teorie norem a v pozadí nestál ani jeho zájem o některé ontologické otázky. K jeho základním dílům patří monografie *Příspěvky k základním otázkám teorie pravdy* (1962), *Pravda ve starověké a marxistické filozofii* (1967) a *Dialektika a věda* (1970). Uveřejnil řadu článků a statí v československých i zahraničních odborných časopisech. Svůj osobní a filozofický život vylíčil v práci *Ludvík Tošenovský za pravdou ve filozofii v průvanu společenských proměn (komentáře k výňatkům z vybraných prací)* (Brno 2007).

Jako posluchačka jeho přednášek a později i jako aspirantka na jeho katedře, mohu konstatovat, že přes různé věci, které jsme mu vyčítali, byl prof. Tošenovský vždy otevřený diskusi, nesnášel nespravedlnost a všem činností, kterým se věnoval, věnoval se s plným nasazením. Až do pozdního věku se aktivně účastnil veřejného i filozofického života. Měl rád poezii a příležitostně vytvořil i několik básní. Byl ale také láskyplným manželem a otcem.

I. Holzbachová